

[Waldorff]

fremgår af tillægsbetænkningen, og det vil vi godt være med til. Og specielt vil vi godt være med til at følge udviklingen i den knop-skydning, der sker inden for det administrative apparat omkring naturgasprojektet, hvad der er fuldstændig urimeligt. Vi havde selvfølgelig ønsket, at det var en enkelt administration, at det var D.O.N.G., der stod for hele nettet.

Det, vi opnår med dette lovforslag, er, at der ikke er nogen, der behøver være bange for at komme på spanden, hvis de tilslutter sig naturgasprojektet. Det er den mekanisme, som er nødvendig for at få stoppet den propagandavirksomhed, nogle af de borgerlige kræfter og forskellige andre, fjernvarmeværkerne, hr. Lennart Larson fremfor alle, har ført imod naturgasprojektet.

Til sidst vil jeg nævne noget, som overhovedet ikke er blevet diskuteret her, men som for mig i hvert tilfælde er en fantastisk vigtig ting ved dette lovforslag. Det er, at man får industriens overskudsvarme ind under varmforsyningslovens prisbestemmelser. Det er fuldstændig urimeligt, at Superfos kan score store fortjenester på ting, som overhovedet ikke har noget som helst med deres omkostninger at gøre i forbindelse med leverance af overskudsvarme til Fredericia. Det gælder også en række andre forhold vedrørende affaldsforbrænding og overskudsvarme fra affaldsforbrænding, hvor man ikke hidtil har haft redskaber til at forhindre såvel industri som kommunalt organiserede selskaber for affaldsforbrænding, og hvad det nu er for noget, i at score fortjeneste på forhold, som overhovedet ikke har noget med omkostningerne i forbindelse med levering af overskudsvarme at gøre. Det synes jeg er et meget stort fremskridt.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil gerne takke for de positive bemærkninger, der er kommet, og i øvrigt kommentere de enkelte ordføreres indlæg.

Først fru Annelise Gotfredsen. Jeg mener, at der ligger en meget stærk overdrivelse i den megen tale om fravigelse fra principper, som private virksomheder må arbejde under, idet der for industrisalg af gas – som det fra fru Lone Dybkjær side meget klart og korrekt har været sagt her – er tale om, at man skal sælge på almindelige markedsvilkår. Der

er for industrivirksomheder ikke tale om, at der lokalt, kommunalt, kan besluttes nogen form for tilslutningspligt. Det er en frivillig, suveræn afgørelse hos den enkelte storkunde, den enkelte industri eller gartneri, hvad der nu måtte være tale om, om de ønsker at købe gas på de vilkår, der bliver tale om. Det er en helt normal markedsføringssituation, der er tale om.

Når vi ser på det, der i øvrigt har været fremme, også hr. Maisteds indlæg om, at man skal forhandle med bind for øjnene uden offentlige priser, bør man i hvert fald erindre sig, at det, der er det umiddelbare sammenligningsgrundlag, jo er olieselskabernes salg af olie til disse industrivirksomheder. Det er den mest naturlige reference i denne markedsituation. Her er den eneste forskel, at D.O.N.G. og de regionale selskaber i fællesskab skal anmelde deres priser også for industrisalg til gas- og varmeprisudvalget. De skal ikke offentliggøres, de skal anmeldes, men forskellen er, at det skal olieselskaberne ikke engang. Olieselskabernes priser til virksomhed A, B og C er heller ikke offentlige, og de er ikke engang anmeldt noget centralt sted. Det er forskellen, hvis vi endelig skal ind i den diskussion. Hvis vi skulle tale om ligestilling, ville diskussionen vel nok få en lidt anden karakter, hvis det skulle foregå på grundlag af, at oliepriserne til virksomhed A, B og C konkret skulle offentliggøres. Så kunne man sammenligne, men den diskussion har jo ikke været ført. Der er altså købsmæssigt en høj grad af parallelitet.

Fru Annelise Gotfredsen nævnedes diskussionen om kulafgiften. Jeg ved såmænd ikke, hvad man skal sige om, hvem der har forstået og ikke forstået disse ting. Det, jeg i skatteudvalget og på anden måde har redegjort for, også i energiudvalget, er, at efter vores opfattelse ligger der simpelt hen en række fejlagtige vurderinger i det, der har været fremført om konsekvensen af kulafgiften. Det er stærkt overdrevet, hvad der er tale om, og man har også svært ved at forstå, hvorfor specielt elværkerne skulle have et synspunkt i den anledning, idet kulafgiften jo slet ikke dækker elproduktionen, men alene varmesiden.

Fru Annelise Gotfredsen siger, at olieafgifterne og i det hele taget afgifterne er et spark til dem, der isolerer. Man kan da i højere